

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoP/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619202000
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4619202000.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej vo veci starostlivosti o maloleté deti: W. W. R., nar. XX.XX.XXXX, a T. W. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, K. J. XX/XX, XXX XX W., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny W., deti rodičov: matky Y.S. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. J. XX/XX, XXX XX W., zastúpenej Mgr. Jozefom Slíškom, advokátom so sídlom Coborihovo 2, 949 01 Nitra, IČO: 42 117 348, a otca W.S. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G.. E. X, XC, XXX XX U., T. X., t.č. Y. XXX/XXX, XXX XX W., zastúpeného Mgr. Vlastimilom Valkovičom, advokátom so sídlom A. Hlinku 4239/58, 955 01 Topoľčany, IČO: 42 370 183, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 10P/139/2019-281 zo dňa 10.12.2020 takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal otca prispievať na výživu mal. detí W. R., a to W. sumou 100 eur mesačne a na výživu mal. T. sumou 80 eur mesačne, ktoré bude povinný platiť vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od 01.07.2019 do 20.02.2020. Zročné výživné za čas od 01.07.2019 do 20.02.2020 v sume 559 eur na mal. W. a v sume 415 eur na mal. T. súd povolil otcovi zaplatiť v splátkach po 25 eur mesačne na každé dieťa spolu s bežným výživným do rúk matky pod následkom straty výhody splátok. Zároveň rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že matka sa návrhom podaným dňa 26.08.2019 domáhala úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom tak, aby ich súd zveril do jej osobnej starostlivosti a aby otca zaviazal na platenie výživného - na mal. W. sumou 250 eur mesačne a na mal. T. sumou 200 eur mesačne s účinnosťou od 1.7.2019. Návrh zdôvodnila tým, že s manželom od júla tohto roka kvôli jeho nevere spolu nežijú a podala už aj návrh na rozvod manželstva. Manžel jej na výživu detí odvtedy neprispieva, s deťmi sa stretáva, pričom rozsah stretnutí si určuje on bez vzájomnej dohody a preto navrhla, aby súd upravil styk otca s deťmi. Otec žiadal deti zveriť do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Uviedol, že pokým žili ako rodina spolu, čo bolo prevažne v T., plnil si riadne svoje rodičovské povinnosti, o deti sa staral, venoval sa im a majú spolu vytvorené silné citové puto. Kolízny opatrovník navrhol deti zveriť do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazat' na primerané výživné a upraviť aj styk otca na každý nepárny víkend od piatka od 15,00 hod. do nedele do 18,00 hod.

3. Vo veci pôvodne súd rozhodol rozsudkom zo 05.12.2019 tak, že deti zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Okrem toho súd zaviazal otca prispievať na výživu mal. W. sumou 150 eur mesačne a na výživu mal. T. sumou 100 eur mesačne, ktoré bude povinný platiť u oboch detí vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od 1.7.2019. Na zročné výživné za čas od 1.7.2019 do 30.11.2019 v sume 500 eur na mal. a v sume 390 eur na mal. T. súd povolil otcovi splátky po 50 eur mesačne pre každé dieťa spolu s bežným výživným do rúk matky, pod následkom straty výhody splátok. Styk otca s maloletými deťmi súd upravil tak, že je oprávnený stretávať sa s nimi každý párny týždeň v čase od soboty od 9,00 hod. do nedele do 18,00 hod. a každý týždeň v utorok a vo štvrtok vždy od 14,00 hod. do 19,00 hod. s tým, že si deti v určený deň a hodinu prevezme v mieste ich bydliska a po ukončení styku maloleté deti na tom istom mieste v určený deň a hodinu odovzdá ich matke, ktorá je povinná deti na styk s otcom riadne pripraviť a tento mu umožniť.

4. Po tom, čo otec proti rozsudku podal odvolanie, Krajský súd v Nitre rozsudkom sp. zn. 12CoP/5/2020 zo dňa 25.2.2020 uvedený rozsudok vo výrokoch I., II. týkajúcich sa osobnej starostlivosti maloletého dieťaťa a vo výroku VI. týkajúceho sa úpravy styku potvrdil a zrušil rozsudok vo výrokoch III., IV. a V. týkajúcich sa vyživovacej povinnosti a vo výroku VII. týkajúceho sa trov konania a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v rozsudku konštatoval, že príjmy otca bolo potrebné preskúmať s ohľadom na aktuálnu dobu po tom, čo od matky odišiel a o výživnom rozhodnúť v súlade s ustanovením § 77 ods. 1 Zákona o rodine druhej a tretej vety, podľa ktorého výživné možno priznať len odo dňa začatia súdneho konania, pričom výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. V tejto časti bolo potrebné opätovne posúdiť príjmy a výdavky najmä na strane otca, nanovo vyhodnotiť, prečo otec nie je riadne zamestnaný a aké sú jeho aktuálne príjmy, pričom jeho tvrdenie o tom, že má príjem len 250 eur mesačne, nemôže byť hodnotený ako relevantný. Zo zákona je totiž daná jeho vyživovacia povinnosť celkovo voči piatim deťom a dosahovanie uvedeného príjmu možno vo vzťahu k jeho vyživovacej povinnosti hodnotiť prinajmenšom ako nezodpovedné, ale v skutočnosti aj nepravdivé, pretože taký príjem nepostačuje ani na primeranú výživu ani jeho samotného. Vzhľadom na to bolo nutné zistiť nielen pomery rodičov za dobu od podania návrhu na súd, ale aj ich aktuálne pomery, pričom u otca, pokiaľ sa stav v jeho oficiálnych príjmoch nezmenil, stanoviť konkrétnu sumu možného príjmu, ktorý by mohol dosahovať s prihliadnutím na jeho vzdelanie, prax, vek a pracovné skúsenosti.

5. Súd prvej inštancie teda doplnil dokazovanie v smere naznačenom odvolacím súdom a vykonané dôkazy znovu vyhodnotil. Zároveň zistil, že medzičasom bolo manželstvo rodičov právoplatne rozvedené rozsudkom sp. zn. 9P/148/2019 zo dňa 23.1.2020, ktorým boli zároveň maloleté deti na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení deti zastupovať a spravovať ich majetok, a otec bol zaviazaný platiť výživné na mal. W. vo výške 150 eur mesačne a na mal. T. vo výške 100 eur mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou odo dňa právoplatnosti výroku o rozvode manželstva. Okrem toho rozvodovým rozsudkom bol nanovo upravený styk otca s deťmi počas bežného roka každý nepárny týždeň od soboty od 9,00 hod. do nedele do 18,00 hod. a každý týždeň v utorok a vo štvrtok v čase od 14,00 hod. do 19,00 hod. ako aj v období vianočných sviatkov každý kalendárny rok v čase od 25. decembra od 9,00 hod. do 26. decembra do 18,00 hod. Na základe odvolania otca, okrem výroku o rozvode manželstva, rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom sp. zn. 5CoP/11/2020 zo dňa 20.5.2020 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II., III. a IV., týkajúcich sa zverenia maloletých detí, ich zastupovania a správy majetku ako aj úpravy styku potvrdil a vo výrokoch V. a VI., teda o určení výživného a o trovách konania tento rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok sp. zn. 9P/148/2019 zo dňa 23.1.2020 nadobudol právoplatnosť vo výroku o rozvode dňa 21.2.2020 a vo výrokoch o zverení maloletých detí, ich zastupovaní a správe ich majetku ako aj o úprave styku nadobudol právoplatnosť dňa 23.6.2020.

6. V tomto prípade rodičia maloletých detí uzavreli manželstvo dňa X.XX.XXXX v W. s tým, že u otca išlo o manželstvo druhé. Jeho prvé manželstvo bolo totiž rozvedené príslušným súdom v T. a pochádzajú z neho tri deti - Z., nar. XX.X.XXXX, Z., nar. XX.X.XXXX, a Y., nar. XX.X.XXXX, ktoré boli zverené do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov; táto sa však nerealizuje, lebo podľa otca sa s bývalou manželkou dohodli tak, že dokiaľ sa nevyriešia záležitosti ohľadom terajšieho manželstva, o deti sa bude starať ona sama. Výživné na deti z prvého manželstva otec platí nepravidelne, v aktuálnom súdnom konaní preukázal zaplatenie výživného v sume 260 eur dňa 15.6.2020. Po uzavretí manželstva žili rodičia s deťmi striedavo na Y., kde bývali u matkinej matky v obci W., a matka s deťmi žije tam aj v súčasnosti;

v T. bývali v prenajatom byte, ktorý otec už medzičasom odovzdal. Od júla 2019 rodičia spolu trvalo nežijú, keďže sa otec odsťahoval k svojej matke do jej rodinného domu a on jej na domácnosť mesačne prispieva 150 eur. Aktuálne otec býva v matkinom rodinnom dome v obci R.. Od 8.10.2019 do 26.1.2020 bol zamestnaný na dohodu o pracovnej činnosti u spoločnosti D. E., Y..N..K., K., s mesačnou výškou pracovnej odmeny 250 eur brutto (216,50 eur netto), s dohodnutou dĺžkou pracovného času 10 hodín týždenne a s náplňou práce „preklady zo T. jazyka do jazyka Y.“.

7. V súčasnosti je otec zamestnaný v spoločnosti A., Y..N..K., Q. M., od 1.6.2020 v riadnom pracovnom pomere ako Y. s výškou hodinovej brutto mzdy 3,333 eura. Od 27.1.2020 do 31.5.2020 nebol v žiadnom pracovnom ani obdobnom pomere. V T. mal založenú živnosť, pracoval ako K. G. v oblasti X. (D. a K.) a príjem mal z provízií. Od novembra 2017 do augusta 2018 bol X. a Y. spoločnosti O. P., Y..N..K.. Od augusta 2018 je X. a Y. tejto spoločnosti manžel jeho matky, J. E.. Od januára 2018 do októbra 2018 bol otec tiež Y. a X. spoločnosti T. X., Y..N..K.. Ako absolvent Y. K. I. R. by sa otec v prípade záujmu mohol v tomto odbore zamestnať u zamestnávateľov - R. T. I. s ponukou hrubej mzdy 700 eur mesačne a v G. N., Y..N..K., s ponukou hrubej mzdy 580 eur mesačne, ako vyplýva zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny W. zo dňa 14.8.2020. V čase, keď súd prvýkrát v tejto veci rozhodoval, boli ponuky práce podľa oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny W. zo dňa 21.11.2019 v R. R. s ponukou hrubej mzdy 700 eur, v R. N. T. N. s ponukou hrubej mzdy 4 eurá na hodinu a v Q. U. P., Y..N..K., X., s ponukou hrubej mzdy 520 eur. Keďže otec dlhodobo pracoval v oblasti X., súd zisťoval aj u zamestnávateľov v tejto oblasti, či je možnosť zamestnať sa u nich. Spoločnosť X. Y. Y., Y..N..K., oznámila, že v ich spoločnosti na pozíciu obchodný zástupca a na pozíciu skladník ponúkajú plat 800 eur brutto + 100 eur prémie za 100 % využitie fondu pracovného času + prémie a 13. plat, pričom mzda sa za každý odpracovaný rok zvyšuje o 60 eur až do dosiahnutia 300 eur. Spoločnosť Y. X., G..Y., oznámila, že nástupná mzda na pozíciu skladník je v ich spoločnosti 1000 eur brutto a na pozíciu obchodný zástupca 1100 eur brutto. Otec nevlastní nehnuteľnosti ani motorové vozidlo.

8. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že matka s deťmi býva v rodinnom dome jej matky, ktorá v dome takisto býva a pracuje ako I. M.X. s priemerným čistým mesačným zárobkom 967 eur. Matka na domácnosť prispieva sumou 60 eur mesačne. V čase podania návrhu bola matka na rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok v roku 2019 vo výške 220,70 eura, v roku 2020 vo výške 270 eur a poberala aj prídavky na deti v roku 2019 vo výške 48,68 eura a v roku 2020 vo výške 49,90 eura. Od 23.9.2019 matka pracovala na základe dohody o pracovnej činnosti v spoločnosti Y., Y..N..K., U., s pracovným úväzkom dve hodiny denne ako R. G. R. a s dohodnutou výškou pracovnej odmeny 2,989 eura na hodinu do 31.7.2020 a od 1.8.2020 pracuje na živnosť pre spoločnosť E. R. s dohodnutou mesačnou odmenou 500 eur v hrubom. Deti navštevujú J.X. v W., a to maloletý T. od Y. XXXX a maloletý W. od Y. XXXX. Výdavky na T. predstavujú školné 15 eur mesačne na W. a 25 eur mesačne na T., strava 35 eur mesačne na každé dieťa a ZRPŠ 20 eur ročne, hygiena 25 eur.

9. Rozhodnutie vo veci samej súd odôvodnil podľa § 36 ods. 1, § 24 ods. 4, § 62 ods. 1 - 5, § 63 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, 2, § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine a výrok o trovách odôvodnil podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“). Predmetom tohto konania bola úprava rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva rodičov, ktoré bolo medzičasom rozvedené rozsudkom sp. zn. 9P/148/2019 zo dňa 23.1.2020, právoplatným vo výroku o rozvode dňom 21.2.2020. Zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, zastupovanie maloletých detí, správa ich majetku a úprava styku je právoplatné od 4.4.2020 s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12CoP/5/2020 zo dňa 25.2.2020, ktorý v týchto výrokoch potvrdil rozsudok zo dňa 5.12.2019.

10. Po vykonanom dokazovaní v časti určenia vyživovacej povinnosti súd dospel k záveru, že s prihliadnutím na zárobkové, majetkové a osobné pomery otca a tiež na jeho zárobkové možnosti a schopnosti ako aj jeho vyživovaciu povinnosť k trom deťom z predošlého manželstva, je schopný platiť výživné na mal. W. a T. spolu vo výške 180 eur. K takémuto názoru súd dospel na základe toho, že otec v minulosti pracoval viac rokov ako živnostník, bol Y. a X. obchodnej spoločnosti, a teda je zrejmé, že si dokáže zabezpečiť vyšší príjem, než aký v súčasnosti dosahuje v pracovnom pomere. Súd taktiež vychádzal z toho, že ak by otec mal záujem, mohol sa zamestnať na lepšej pracovnej pozícii, než akú vykonával v čase prvého vyhlásenia rozsudku, kedy pracoval len s minimálnym príjmom 250 eur mesačne na základe dohody o pracovnej činnosti, čo aj odvolací súd považoval za nereálne. Otcove oficiálne príjmy sa oproti uvedenému obdobiu výrazne nezvýšili, zmenil zamestnanie, pracuje už v riadnom pracovnom pomere s dohodnutou minimálnou mzdou, preto súd stanovil konkrétnu sumu

možného príjmu, ktorý by mohol dosahovať s prihliadnutím na jeho vzdelanie, prax, vek a pracovné skúsenosti, pričom vychádzal z jeho pracovných aktivít v minulosti a tiež zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny W. z novembra 2019, podľa ktorej boli v ponuke voľných pracovných miest voľné pracovné miesta v odbore, v ktorom je otec vyučený, kde mohol dosahovať mesačnú mzdu 700 eur. Z tejto sumy potom podľa názoru súdu si otec mohol plniť svoju vyživovaciu povinnosť na mal. W. a T. v celkovej výške 180 eur mesačne. Začiatok vyživovacej povinnosti súd stanovil od 1.7.2019, odkedy rodičia spolu nežijú, pretože od tejto doby si otec neplnil riadne svoju vyživovaciu povinnosť a výživné platí nepravidelne.

11. Od uvedeného času do právoplatnosti rozsudku o rozvoде, t. j. do 21.2.2020 otec na výživu svojich maloletých synov zaplatil v septembri 2019 sumu 130 eur, v októbri 2019 sumu 20 eur, v novembri 2019 sumu 130 eur a v januári 2020 sumu 130 eur, spolu 410 eur. Z toho súd pri vyčíslení výšky zročného výživného zarátal sumu 210 eur na výživné pre mal. W. a sumu 200 eur pre mal. T.. Za obdobie od 1.7.2019 do 20.2.2020 (od 21.2.2020 platí úprava výživného na čas po rozvoде) mal teda otec zaplatiť na výživu mal. W. sumu 769 eur (7 mesiacov x 100 eur a alikvotná časť mesiaca február 2020 v sume 69 eur) a na výživu mal. T. sumu 615 eur (7 mesiacov x 80 eur a alikvotná časť mesiaca február 2020 v sume 55 eur). Na mal. W. tak zostáva zaplatiť zročné výživné v sume 559 eur (769 eur mínus zaplatených 210 eur) a na mal. T. zostáva zaplatiť zročné výživné v sume 415 eur (615 eur mínus zaplatených 200 eur). Zročné výživné súd povolil otcovi splatiť v splátkach po 25 eur mesačne na každé z detí spolu s bežným výživným s tým, že nezaplatením ktorejkoľvek splátky sa stane zročným celý dlh. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 52 CMP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu, pretože v mimosporových konaniach sa vylučuje nárok na náhradu trov konania, pokiaľ zákon neustanovuje inak.

12. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že odvolanie opiera o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), lebo súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Výživné určené na čas do rozvođu vo výške 100 eur a 80 eur podľa neho opätovne nezodpovedá jeho schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom, ale ani odôvodneným potrebám maloletých detí. V čase vyhlásenia rozsudku bol zamestnaný v spoločnosti D. E., Y.N.K., so mzdou vo výške 250 eur brutto a z tohto dôvodu v podstate súd opätovne pristúpil aj k dokazovaniu, aké má resp. mal otec možnosti sa zamestnať v jeho odbore ako G. Y. R., resp. ako K. M., kedy bolo zistené z oznámenia spoločnosti X. Y. Y., Y.N.K., zo dňa 09.10.2020, že na pozíciu obchodný zástupca a na pozíciu skladník ponúkajú mzdu 800 eur brutto + 100 eur prémie za 100 % využitie fondu pracovného času + prémie + 13. plat v závislosti od splnenia plánu, pričom ide o plat začínajúceho zamestnanca s tým, že výška mzdy sa za každý odpracovaný rok zvyšuje o 60 eur až do dosiahnutia sumy 300 eur. Ako G. Y. K. I. R. by sa v prípade záujmu mohol v tomto odbore zamestnať u zamestnávateľov R. T. I. s ponukou hrubej mzdy 700 eur mesačne a v G. N., Y.N.K., s ponukou hrubej mzdy 580 eur mesačne. V čase, keď súd prvýkrát v tejto veci rozhodoval, boli ponuky práce podľa oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny W. zo dňa 21.11.2019 v R. R. s ponukou hrubej mzdy 700 eur, v R. N. T. N. s ponukou hrubej mzdy 4 eurá na hodinu a v Q. U. P., Y.N.K., X., s ponukou hrubej mzdy 520 eur. Z oznámenia spoločnosti Y. X., G.Y., zo dňa 12.10.2020 vyplýva, že na pozíciu skladník ponúkajú nástupnú mzdu 1000 eur brutto, t. j. 771,36 eura netto a na pozíciu obchodný zástupca mzdu 1100 eur brutto. Otec má záujem popri súčasnej práci zladíť si aj starostlivosť k dvom maloletým deťom, v čom mu súčasný zamestnávateľ vychádza maximálne v ústrety, a je preto otázne, ako by sa k týmto povinnostiam postavil zamestnávateľ X. Y. Y., Y.N.K., príp. Y. X., G.Y.. Súd konštatoval, že ak by mal záujem, mohol sa zamestnať na lepšej pracovnej pozícii, než akú vykonával v čase prvého vyhlásenia rozsudku, kedy pracoval len s minimálnym príjmom 250 eur mesačne na základe dohody o pracovnej činnosti, čo aj odvolací súd považoval za nereálne. Jeho oficiálne príjmy sa oproti uvedenému obdobiu výrazne nezvýšili, zmenil zamestnanie, pracuje už v riadnom pracovnom pomere s dohodnutou minimálnou mzdou, preto súd stanovil konkrétnu sumu možného príjmu, ktorý by mohol dosahovať s prihliadnutím na jeho vzdelanie, prax, vek a pracovné skúsenosti, pričom vychádzal z jeho pracovných aktivít v minulosti a tiež zo správy ÚPSVaR W. z novembra 2019, podľa ktorej boli v ponuke voľných pracovných miest voľné pracovné miesta v odbore, v ktorom je otec vyučený, kde mohol dosahovať mesačnú mzdu 700 eur. Z tejto sumy potom podľa názoru súdu si otec mohol plniť svoju vyživovaciu povinnosť na mal. W. a T. v celkovej výške 180 eur mesačne. Aktuálne prispieva na výživu detí podľa svojich možností a schopností sumou od 100 do 140 eur. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že v schopnostiach a možnostiach otca je prispievať na výživu oboch maloletých detí len sumou do 140 eur mesačne s poukazom na jeho aktuálny príjem a výdavky, kedy si okrem iného plní vyživovaciu povinnosť aj k ďalším trom maloletým deťom. Vzhľadom na uvedené navrhol napadnutý

rozsudok zmeniť a zaviazat' ho na výživné pre maloletého W. sumou 80 eur a na výživné pre maloletého T. sumou 60 eur mesačne s účinnosťou od 01.07.2019 do 20.02.2020.

13. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, pretože vykonal dostatočné dokazovanie, zistil správne skutkový stav a vyvodil z neho správny právny záver. Odvolanie otca je účelové. Od začiatku je známe jeho vyhlásenie, že nemá záujem prispievať na deti, pričom si nehľadá oficiálne zamestnanie s preukázateľným príjmom, ktorým by zabezpečil plnenie si vyživovacej povinnosti a účelovo neuvádza jeho skutočný príjem. Vzhľadom na to navrhla posúdiť odvolanie otca ako nedôvodné a napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

14. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

15. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65, § 66 CMP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Preto tento rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Na základe stotožnenia sa odvolacieho súdu s rozhodnutím súdu prvej inštancie vo výroku o určení výživného a v súvisiacom výroku o trovách konania odvolací súd nepovažoval za relevantné námietky otca týkajúce sa nevyhovenia jeho návrhu na určenie výživného v nižšej výške, než aká bola napokon stanovená. V tomto prípade odvolací súd konštatoval, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v uvedených bodoch je vecne správne a je aj správne odôvodnené s ohľadom na zistený skutkový stav a aj s odkazom na hmotnoprávne ustanovenia Zákona o rodine. Toto rozhodnutie má oporu vo vykonanom dokazovaní a je aj v najlepšom záujme maloletých detí, ktoré sú v pomerne útlom veku. Pri určení zodpovedajúcej výšky výživného pre maloleté deti bolo potrebné vychádzať najmä z ustanovenia § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine, podľa ktorého súčasťou rodičovských práv a povinností je najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletých detí. Obaja rodičia majú k dieťaťu zákonnú vyživovaciu povinnosť, a preto pri svojom životnom smerovaní musia robiť všetko pre to, aby v rámci zodpovednosti za všestranný vývoj svojho dieťaťa dokázali uspokojovať všetky jeho základné životné potreby, t. j. nielen fyzické potreby, ale aj potreby duševné. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku správne poukázal na ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého súd pri určení výživného prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného; na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

17. Odvolací súd konštatoval, že z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie v časti určeného výživného je v súčasnosti zrejmé, ako súd posudzoval schopnosti a možnosti otca aj s ohľadom na jeho vyživovaciu povinnosť k trom maloletým deťom z prvého manželstva a z odôvodnenia vyplýva, z akých príjmov oboch rodičov pri rozhodovaní vychádzal. Odôvodnenie rozsudku je z pohľadu odvolacieho súdu dostatočné v súvislosti s konštatovaním príjmov otca, príjmov matky a odôvodnených potrieb maloletých detí. Odvolací súd teda rozhodujúc o odvolaní otca urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku o určení výživného je riadne preskúmateľný a odôvodnenie rozsudku zodpovedá požiadavke presvedčivosti súdneho rozhodnutia. V zmysle § 77 ods. 1 druhej a tretej vety Zákona o rodine výživné možno priznať len odo dňa začatia súdneho konania, pričom výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Keďže s ohľadom na uvedené boli v tejto veci dané podmienky na potvrdenie napadnutého rozsudku v časti určenia výživného a v spojitosti s tým aj v časti zročného výživného do dňa, kedy nadobudol rozsudok o rozvoze manželstva rodičov právoplatnosť, odvolací súd tento rozsudok ako vecne správny potvrdil posúdiac odvolanie otca ako neopodstatnené. Zo zákona je daná jeho vyživovacia povinnosť celkovo voči piatim deťom a vychádzajúc z jeho vzdelania, praxe, veku a pracovných skúseností ako aj s prihliadnutím na konštatované príjmy matky, ktorá nahradzuje vyživovaciu povinnosť k deťom najmä svojou osobnou starostlivosťou, súd prvej inštancie rozhodol

vecne správne. Odvolací súd preto odvolanie otca nepovažoval za opodstatnené, a tak napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pričom v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie.

18. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiadny z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).